

Naujoji Tvarka

#223

11 / 2025 (136)

Alfredas Kotzas

Komanda ir paklusnumas

Žodžiai Hitlerio kariams

9 dalis

Folkloro bendruomenė

Žinote mažų sodų kolonijas didžiųjų miestų pakraščiuose - tai dalyvavimas tėviškėje, džiaugsmas žydinčiomis gėlėmis ir praktiškų augalų augimu šiame išsinuomotame žemės gabalėlyje. Galima būtų manyti, kad bent čia būtų patvirtinta bendruomenė, vedama gilesnio tikslo. Jau beveik pamiršome, kaip skurdžiai bendruomenė atrodė vos prieš kelerius trumpus metus. Buvo derliaus šventė, bet ji ne visada rodė mūsų bendruomenės veidą.

Prisimenu vieno tokio festivalio pabaigą. Užgeso spalvingos šviesos. Pasigirdo paskutinis juokas, o tada į tylią naktį užgrojo vėluojantis muzikantas:

Otto Skorzeny

"Deutschland über alles! - Kokia drąsa! Vokietija Vokietijoje buvo tapusi blogo skonio. Įsiutę vyrai rūkė. Jie jautėsi "išprovokuoti". Kelios Vokietijos himno natos jiems reiškė karo paskelbimą. Nelaimė supo žmones ir nelaimė supo Vokietiją. Vokietija stovėjo prieš savo mirties valandą. Vokiečių širdis prarijo politinių partijų kreivumas. Buvo skelbiama visų lygybė žmogišku veidu, bet vienas sudaužė broliui kaukolę! Prie mašinų darbo dieną stovėję vyrai nejautė džiaugsmo dėl plaktukų kaukšėjimo ir besisukančių krumpliaračių. Jie negiedojo nieko kito, tik gilios neapykantos giesmę.

Šie vyrai nelaikė savęs mašinų šeimininkais, o veikiau jų tarnais. Juose nebuvo pasididžiavimo, kad tai jie suformavo tvirtą plieną, veikiau krumpliaračiai valdė vyrus, nes vyrai patys savęs nevaldė. Jie pasiklydo mintyse, kurios virto neapykanta, neapykanta vokiečių tautai ir mašinoms, kurių tikslas iš tikrųjų buvo tik tarnauti žmonėms.

Nuo to laiko Vokietijos gyvenimas labai pasikeitė! Per tokį trumpą laiką! Niekada to nepamirškime, kad nenusidėtume prieš tai, kas tapo, ir vėl nekeltume tam pavojaus! Virš technikos stovi vokiečių žmogus. Tačiau vokiečių vyrai tapo bendražygiais. Jie yra mašinų šeimininkai ir vėl jaučia džiaugsmą dėl žėrinčių žnyplių. Dabar jie žino: jie įsakinėja šeimininkams", o šių įsakymų ir mašinų paklusnumo rezultatas tarnauja ne vienam verslininkui, o visai vokiečių tautai.

Prieš kelerius metus buvo manoma, kad mašinos - arba tam tikros užduoties vykdymas - yra įmonė. Vien tik mašinos ir vien tik darbas vis dar nėra įmonė! Įmonė kuriama per vadovų ir sekėjų bendruomenę. Ji reiškia dvasios, kūrybiškumo ir medžiagų darną. Protingas svarstymas ir įgudusios rankos suformuoja žaliavas ir sukuria produktus, kuriuos pardavėjas pateikia rinkai. Tačiau įmonė turi sielą, gyvą tikslą, kuris yra aukštesnis nei vien produktų gamyba ir jų pardavimas siekiant pelno.

Hitlerio kareiviai, dabar jūs stovite kompanijose, nesvarbu, ar jus supa variklių riaumojimas, ar biuro tylą. Nuo jūsų priklauso, kad kurtų ne tik smegenys ir rankos, bet ir kūrėjų širdys, kad būtų visų meilė savo darbui ir kad būtų lengva džiaugtis darbu. Tai ne nuobodus vienodumas, o veikiau kiekvieno žmogaus vertės pripažinimas. Nes kiekvienas yra lygiai taip pat svarbus. Tačiau niekas neturėtų elgtis svarbesnis, kitaip jis griauna kito džiaugsmą ir tikėjimą. Generalinis direktorius yra svarbus. Valytoja taip pat svarbi, kad jis turėtų švarią darbo vietą.

Įmonė po įmonės, didelė ir maža, gamyklos ir darbo vietos namuose - visos jos kuria kūrybingų vokiečių bendruomenę ir vieningus gyvenimo reikalavi-

mus visiems. Jų vienybė perauga į šiems kūrybingiems žmonėms priklausančią Vokietiją, kurioje nėra vietos žmonėms, kurie tik ima. Ji perauga į vokiečių liaudį. Individas apie tai turi ne tik girdėti. Jis turi tai patirti ir suprasti. Geriausiai jis tai supranta per poelgį. Tu, Hitlerio kareivėli, esi tas veiksmas! Jūs turite *gyventi kaip* šios bendruomenės *pavyzdys* liaudies draugams! Tie, kurie mano, kad savo užduotį gali atlikti didžiais žodžiais ir veiksmais, nėra Hitlerio kariai. Pažvelkite į jų burnas ir pirštus! Jie griaua tai, ką pastatė Hitleris; jie sužeidžia sielas tų, dėl kurių mes kovojame ir kurių neturime prarasti. Visi vokiečiai priklauso mums. Tai priklauso nuo kiekvieno vyro ir kiekvienos moters.

Nė vienas iš mūsų nepriklauso tik sau. Kiekvienas priklauso ir kitam, tik anksčiau to nežinojome. Kiekvienas priklauso kitam taip, kaip kitas priklauso jam. Pasipriešinimas ir stovėjimas nuošalyje nepadeda. Visi mes priklausome vienas kitam, net jei tūkstantį kartų praeisime vienas pro kitą gatvėje ir nepasisveikinsime. Mus sieja bendruomenė, nepaisant to, ar ją atmetame, ar patvirtiname.

Taip, jis mus sieja net ir paskutinėje kelionėje. Jei ši bendruomenė miršta, miršta ir liaudis. Dažnai nusilenkiame šiai prievartai patys to nesuvokdami. Tačiau taip gaila, kad ne visada įsisąmoniname šią bendruomenę - gyvename ją, patiriame ją ir džiaugsmingai tvirtiname.

Pagalvokite apie tai: Ar vienas iš mūsų gautų stiklinę vandens, jei kiti bičiuliai nebūtų nutiesę vamzdžių, kiti juos pakloję, kiti nebūtų prižiūrėję siurblynės, kad tereikėtų pasukti rankeną? Ar per pusryčius pagalvojate, kad duona už savęs turi ilgą kelią? Kad nežinomas liaudies bendražygis paklojo dirvą ir pasėjo sėklą, kad vienas nukūlė kviečius ir parsivežė derlių namo, kad vienas iškepė miltus į duoną? Negalėtum eiti namo sausomis kojomis, jei kiti nebūtų dėję akmenis po akmenis, kad suformuotų grindinį, o dar kiti nebūtų sukūrę drenažo sistemos lietaus vandeniui. Kas pagamino mūsų drabužius; kas pastatė geležinkelio sistemą, kad ji jums tarnautų? Minioje sutinkate tuos, kurie pastatė jūsų namus. Jūs jų neatpažįstate ir su jais nesisveikinate. Mėgaujatės skaitydami knygą, kuri jus pakylėja ir padeda praplėsti akiratį. Ar ilgomis naktimis taip pat galvojate apie žmogų, kuris ją jums parašė? Arba apie meistrus, kurie ją spausdino ir įrišo? Ar galite patys susikurti telefoną, kuriuo galėtumėte patikimai naudotis? Kam skambinate ištikus nelaimei prie mylimo žmogaus ligos patalo? Skambinate gydytojui, liaudies bičiuliui, o paskui dar vienam. Visur ir visada randate nebylių liudytojų, kuriuos jums sukuria kiti, jų tiek daug, kad net nepajėgiate jų paste-

bėti. Nuo jų priklauso visa jūsų būtis. Žinokite, kad turite nustoti egzistuoti, jei liaudies bičiuliai nustos kurti jums! Nė vienas iš mūsų negali pasitraukti iš šio ryšio, net pats užsispyręs vienišius.

Norime bent kukliai stengtis įsisąmoninti šį ryšį, prisidėti savo meile ir ištikimybe, kad jis taptų širdžių harmonija. Priešingu atveju darbai ir medžiagos yra šalti ir be džiaugsmo. Taigi savo darbštumu ir meile stovime prie savo darbo ir liaudyje. Mums nebesunku praktikuoti dėmesingumą kitiems. Mums tampa lengva nusimesti nuo savęs visa, kas galėtų skaudinti kitus.

Vokiečių liaudies bendruomenė yra kažkas kita nei marksistinių svajonių apie lygybę įgyvendinimas. Mūsų bendruomenė grindžiama kraujo, liaudies rūšies ryšiais. Tačiau neįsivaizduojama, kad visi individai taptų asmeniniais draugais. Visų savybės ir gebėjimai, ačiū Dievui, yra skirtingi. Vienas yra labiau pažengęs intelekto srityje, kitas turi įgudusias rankas. Smuikininkas negali vairuoti alaus sunkvežimio, o amatininkas tapti senato pirmininku. Profesijos reikalavimai didina išsilavinimo reikalavimus. Intelektualinis išsilavinimas reikalauja didesnių lėšų, kurias daugelis turi krapštyti badaudami. Teisinga, kad teisėjas gautų didesnę atlyginimą nei jo mašininkė, nes jis ilgą laiką neturėjo pajamų, o mašininkė jau turėjo. Generalinis direktorius turi - privalo - rengtis kitaip nei jo raštininkas. Jis turi - privalo - turėti galimybę prisijungti prie jo intelektualinį lygį atitinkančio kultūros rato.

Tautinei bendruomenei nekenkia, jei smokingas dėvimas oficialia proga, jei taisyklės nereikalauja uniformos. Tačiau liaudies bendruomenei kenkia, jei mes įžvelgiame liaudies draugo, vilkinčio smokingą, kaltę. Tai kenkia liaudies bendruomenei, jei kritikuojame ir pavydime didesnę atlyginimą gaunančiam asmeniui. Turėtume labiau stengtis atidžiau pažvelgti ir suprasti kitą, nes jis taip pat turi savo rūpesčių. Mūsų rankose - išmokyti berniuką darbštumo ir ambicijų, kad jis taptų gabus ir galėtų uždirbti daugiau.

Ne, rangų, klasių ir intelektualinių interesų skirtumai netrukdo liaudies bendruomenei; jie yra būtinybė. Tai, kas yra konstruktyvu ir kuo būtina dalytis, yra požiūrio ir charakterio aiškumas, kito supratimas, kiekvieno vyro ir kiekvienos moters pasididžiavimas, kad jie yra vokiečių vienybės nariai. Darbas taurina, jei jis sąžiningas. Vadinasi, neteisinga, kai kas nors sako: "Aš esu "tik" darbininkas!". Jis save pažemina. Tautinėje bendrijoje nėra jokio "tik". Jei teisingai mąstantis gatvių valytojas sąžiningai ir dorai atlieka savo darbą, jis atlieka kilnią tarnystę tautai. Toks žmogus stovi be galo aukštai, nei tai daro koks nors dignitorius, turintis niekšo charakterį.

Tačiau tai neturėtų trukdyti nei smokingui, nei mūrininko prijuostei. Kiekvieno liaudies bičiulio širdis turėtų būti šilta kitam. Visa kita seka natūraliai. Tada niekas nealks ir nesušals be savo kaltės, o kiti gyvens prabangoje jos neužsidirbę.

Hitlerio vyrai, mes iš savo formacijos - ir per savo užduotis - įaugome į liaudies bendruomenę. Nuo mūsų priklauso šią bendruomenę formuoti ir nesunaikinamai įtvirtinti jos pamatą - teisingumą. Kokie esame mes, tokie bus ir kiti. Visi turime įgyvendinti aukščiausią tikslą - iš visų jėgų tarnauti Vokietijai. Tai priklauso tik nuo tarnystės. Uždarbis yra tik priemonė tikslui pasiekti. Tačiau tikslas ir siekiamybė yra tarnystė liaudžiai ir tėvynei. Taip mes suvokiame vokiečių liaudies bendruomenę. Būtent taip mes suvokiame Vokietiją. Nuo mūsų priklauso, kad niekada daugiau žmonės nekeiktų, nes groja trimitininkas: "Deutschland über alles!"

Guolis - pareiga - tėvynė

Dauguma vokiečių yra praėję kareivinių institucijų mokyklas. Nebūtina pateikti pastabų apie išorinę laikyseną. Kiekvienas iš mūsų, taip, net kiekvienas vokiečių vaikas žino, kad kareivis vaikšto tiesiai. Kiekvienas žino, kad tiesaus charakterio žmogus tvirtai stovi koja ant žemės, priešingai nei tie, kurie žingsniuoja lengvai. Mums vokiečių vyro pasitikinti išvaizda yra natūrali. Tokia laikysena, kurios ypač tikimės iš vadovų, yra ne kas kita, o vidinės brandos išraiška.

Svarbu ugdyti šią brandą. Tačiau ne vien jis yra lemiamas. Būtent jau turi būti kažkas, kuo ugdytas gali remtis ir iš ko galima suformuoti tam tikrą formą, kad laikysena ir veiksmas atitiktų vienas kitą. Būtina sąlyga yra mummyse glūdintis moralinis įstatymas, atsakomybės jausmas ir pareigos samprata.

Jei šių vertybių mummyse nėra, tuomet mūsų tariamai geras išorinis įvaizdis tėra kostiumas ar kaukė. Parodytą, gražų santūrumą nuo tuščiaagarbiškumo reikia skirti tuo, kad atstumas nuo banalybių ne tik išlaikomas, bet kad jis išlaikomas siekiant apsaugoti tai, kas svarbu.

Pareigos sąvoka dažnai vartojama neteisingai. Dažnai patys save nustebiname tuo, kad liepiame sau - atvirai prisipažinkime - vengti pareigos, kad užsibarikaduojame už pareigos sąvokos. Gyvenime pasitaiko, kad retkarčiais pavargstame, kad esame susierzinę, nusivylę ar net įskaudinti. Tada

išgirstame pigų posakį: "Aš atlieku savo pareigą, o visa kita man nesvarbu. Tegul daro, ką nori! Daugiau niekuo nesirūpinsiu!"

Tas, kuris taip sako, pasiekė ribą, nuo kurios prasideda pareigos pamiršimas. "Visa kita man nesvarbu!" Kapituliacija? "Daugiau niekuo nesirūpinsiu!" Atsisakymas tarnauti, bailumas, dezertyravimas? Nepasidukite, bičiuliai! Galbūt jūs patys sukėlėte savo pasunkėjimą? Galbūt buvote teisingai nuvestas atgal į savo galimybių ribas? Galbūt "kitas" iš tikrųjų yra geresnis už jus? Galbūt atkakliai bandote bėgti stačia galva pro plytų sieną, nekreipdami dėmesio į tai, ką sudaužote? O gal jums pritrūko įžvalgumo ir molinį kalną pavertėte kalnu? Ar nusipelnėte to, ką gavote, ir ar jūsų požiūris yra neteisingas?

Tačiau manykime, kad kita pusė iš tiesų davė pagrindo jūsų kartėliui. Ar viršininkas buvo blogos nuotaikos? Natūralu, kad mes tik gūžtelėsime pečiais ir nueisime. Ar negavote paaukštinimo? Nieko daugiau? Ar kasdienės smulkmenos jus nuvargino? Ar jus nualino kitų žmonių pavydas ir piktumas? Buvote silpnėsi, nors manėte, kad esate geresnis. Ar žmonės, kuriais tikėjote, jus nuvylė? Tai neabejotinai yra blogai. Bet ar už atskirų asmenų nesėkmes atsakinga visuma? Verčiau pažvelkite į jus supančius gerus žmones, kurių patys neturėtumėte nuvilti! Jūs paliekate padorius ir teisingai besielgiančius žmones likimo valiai, jei "nesirūpinate niekuo kitu". Mes mylime Vokietiją tokią, kokia ji yra. Tai nereiškia, kad reikia tyliai susitaikyti su atsirandančiomis klaidomis. Mes norime būti pagalba visiems doriems žmonėms, bet kovoti su blogiu, kur tik jį sutiktume. Priešybių faktas yra gamtos dėsnis. Šviesa priklauso šešėliui; teigiamam dalykui priklauso neigiamas. Didis ir apgailėtinas slypi šalia vienas kito. Net aukščiausiuose žmogaus gyvenimo raiškos taškuose, pavyzdžiui, gyvybės ir mirties kovoje, aukštieji ir žemieji stovi petys į petį. Vienas stovi skaidria ir tyra širdimi prieš amžinybę, o visai šalia jo yra kitas, kuris griebia puolusiųjų daiktus. Su pasididžiavimu žvelgiame į didvyriškus Vokietijos istorijos veikėjus, bet nepamirštame, kad juos supo išdavystė ir niekšybė. Kiek daug didybės per tokį trumpą laiką sukūrė naujoji Vokietija ištikimų širdžių ir garbingų, darbščių rankų dėka, bet kiek smulkmeniškumo ir niekšybės pirmiausia reikėjo nušluoti!

Mūsų žvilgsnis nukreiptas į viską, kas didinga, kas neturi nieko bendra su šveitimu ir blizgesiu, o tiesiog atspindi visa, kas gražu, kilnu, tvirta ir sveika. Šalia iš tiesų egzistuoja tai, kas maža ir negražu. Jis auga žemyn ir šliaužia į aukštybes, bet gali gyventi tik didybės šešėlyje. Nesileiskite suklaudinami šio

mažumo! Jis nori atrodyti didis. Ižūlumas, sumišęs su gudrumu, manevringumu ir prisitaikymu, gali lengvai pasirodyti kaip tikras pasiekimas ir tikra vertybė.

Galite rinktis, ar patvirtinti vieną, ar kitą pusę. Čia nėra pusiaukelės. Jei patvirtinate mažųjų, egoistų, oportunistų ratą, jūs ten ir liekate. Tačiau jei pasirinksite tikrų Vokietijos vyrų pusę, tuomet, drauguži, niekada neturite dezertyuoti. Mes suprantame jūsų kartėlį, nes mes taip pat jį jaučiame. Matome, kad suklypote, bet neleisime jums kristi. Mes vedame tave atgal į tavo guolį.

Kas yra "pareiga"? Kas yra "kitas"? Pagal asmens, kuris iš tikrųjų nori atlikti tik "savo darbą", o ne "kitą", sampratą, pareiga būtų tik prievarta, pavyzdžiui, reikalaujamos užduoties atlikimas. Jei ko nors reikalaujama, vadinasi, fone yra kažkas, kas prasideda nuo prievartos. Tokia "pareiga" tėra nusilenkimas prievartai. Jei esame verčiami atlikti kokį nors veiksmažodį grasinant nuostatomis, tuomet mūsų veiksmas tampa prievarta, kuri mums primesta iš išorės. Tačiau mes pareiga suprantame visai ką kita. Mes kažko norime iš savo vidaus; mus skatina moralinis reikalavimas: mūsų meilė, mūsų įsitikinimai, mūsų gyvybės patvirtinimas ir mūsų bendruomenės jausmas. Šios jėgos mumyse gali tapti tokios stiprios, kad mus verčia, bet tai yra ne kas kita, kaip puikiausia pareiga iš širdies. Tuomet turime daryti tai, ką norime daryti.

Čia išryškėja visų vadovų aukštas uždavinys - rūpintis pavaldinių siela, kad jie savo noru, išvalga ir džiaugsmu atsakytų į išoriškai jiems primestą sunkią prievartą. Nuo vadovo vadovavimo gebėjimų priklausau, ar prievartą kiti priims su kartėliu, ar skatins pripažindami, kad jo darbas yra jo intelektinių gabumų ar rankų sumanumo kūrinys. Savanorystė gimsta iš tos pačios prievartos; noras ir paklusnumas kartu yra tikros bendruomenės pagrindas. Jie turi pasireikšti visur, kur vokiečių tauta stovi kartu. Už visumos vėlgi stovi prievarta, didžiulė, likimo susieta, negailestinga prievarta, nukreipta į būtį arba nebūtį, kurią mes, kaip bendruomenė, įvaldysime tik tada, jei kiekviena jos dalis įvaldys mažą savo pačios prievartos pasaulį.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 English 1973 24. April 2012 (133)

Der Kampf geht weiter !

Sieging führt nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Initiatoren von Massenrod, Vortriebung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht aufgehört, die Karte der gesamten Erde unter dem gültigen Führer Adolf Hitler zu erobern.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Vertrieben und Konzentrationslager-Sklaven an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der vertriebene Gegner ist aber dabei, die Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu beenden. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Konzentrationslager.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Waldkampfe" oder im "Stromkampf", ob mit Propagandamittel "bewaffnet" oder auf einem Schießfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y el Epíteto de la Humanidad (www.movingtruthmovement.com/truth.htm).

Estoy en 23 páginas ahora, y tengo muchas más que hacer. Entrar en la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Muchas informaciones sobre esta cosa y te encuentras con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que preferiría no sacar a la luz. Podemos volver a agradecer a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extremadamente raras.

the NEW ORDER

Number 179 (17) English 1973 April 26, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in distant battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO yra didžiausia nacionalsocialistinės propagandinės medžiagos tiekėja pasaulyje. Ji leidžia šimtus knygų ir periodinių leidinių dešimtimis kalbų. Ji taip pat talpina šimtus interneto svetainių.

Prenumeratos forma

() Šio periodinio leidinio prenumerata kitiems dvylikai numerių. 30,00 eurų arba 30,00 JAV dolerių. [Prašome nurodyti, kurios kalbos leidinio pageidaujate!]

() Aukojimas - *JŪSŲ parama leidžia mums dirbti!*

Name _____

Street _____

Miestas _____ Pašto kodas _____

Land _____

(neprivaloma) El. pašto adresas / telefonas _____

Mokėtinus čekius siųskite adresu: **NSDAP/AO**

Pašto adresu: **NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - JAV** (arba palikite užrašą "NSDAP/AO".)